

Szanaszét hazudják a vörös terrort a balos történészek

2018 november 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Itt a legújabb vicc: a halálos áldozatok száma aránylag nem volt nagy...

Vörös terror. Ha kell, ha nem: jobbról és balról is ugranak a témára. Most épp a baloldali történetírás ragadta meg az alkalmat, hogy egy történelemhamisítással felér? mosdatást vigyen véghez Szamuely Tiborék "munkássága" kapcsán. Felkészül a jobboldal.

Kérdések és válaszok 1918-1919-ről

címen jelent meg az első világháború utáni események legfrissebb balos „átirata”.

A szerzőről

A kötet szerkesztői között ott találhatjuk **Csunderlik Pétert**, a *Politikatörténeti Intézet* tudományos munkatársát, aki doktori disszertációját az 1908 és 1919 között ténykedő hírhedt, ateista és materialista [diákegyesületről](#), a Galilei Körről írta. (A gittegyletnek többek között oly neves tagjai voltak, mint Szabó Ervin, vagy Rákosi Mátyás. A kör rendezvényeit pedig gyakorta látogatta Jászi Oszkár is.)

Aztán elkerül **Egry Gábor**, az MTA doktorának a neve is, akinek „tudományos kivirágzása” a 2002 és 2010 közötti időszakra tehető. Nem véletlenül. Bár szorosan nem kapcsolódik a Lenin-fiúk „munkásságához”, mégis jól mutatja Egry „függetlenségét”, hogy az '56-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóján elmondott beszédek kapcsán az MSZP-ről, Gyurcsány Ferencről „hagyományteremtőként” emlékezik meg. Íme, ez lenne Egry szerint a hagyományteremtés:

„A parlamentarizmus és az alkotmányosság kiemelése félreérthetetlenül a kormánypártok véleménye szerint az alkotmány kereteit feszegető, a parlamentarizmust felmondani látszó Fidesznek is szól” – írja [tanulmányában](#).
Értjük, ugye?

Csunderlik és Egry mellett a kötet szerkesztői között elkerül egy ifjú titán, **Emily R. Gioelli** neve is, aki a Soros-egyetemen végzett, disszertációjának címe pedig: *„White Misrule”: Terror and Political Violence during Hungary's Long World War 1.*”

Végezetül Károlyi Mihály első számú mosdatója, *Hajdu Tibor* is dolgozott a kötetben. Igen, sokaknak ismerős lehet Hajdu neve, aki volt ugyanis az a történész, aki nyíltan védelmébe vette gróf Károlyi Mihály személyét, munkásságát:

Károlyi valóságos személyiségének és tevékenységének, mondhatni, semmi köze nincsen az 1919-1920 táján számára megalkotott bűnbakszerephez, amely mind a mai napig virulens, s amely nemcsak Károlyit, hanem egyúttal az egész 1918-as forradalmat is diszkreditálni kívánta”

– [fogalmazott](#) egy Magyar Narancsnak adott interjúban jó pár évvel ezelőtt.

A kötetről

„Harag és részrehajlás nélkül” az első világháború utáni évek eseményeiről? Elvileg ez lenne a kötet krédója, de elnézve a szerkesztői brigádot, nem sok esélyt kap az olvasó, hogy ne egy történelemhamisítással felérő mosdatást kapjon. A *Mandiner* [szemléje](#) egyébként az elején rá is tapint a lényegre:

A vörös terror első számú hóhéra, a Lenin-fiúk hírhedt vezetője, Szamuely Tibor „nem volt vérszomjas”; nem igazán helytálló „vörös terrorról” beszélni; a nemi erőszak pedig az osztályharc részeként is értelmezhető.

„Szamuely Tibor [...] a »vörös terror« jelképes figurája lett, pedig nem volt vérszomjas figura. Érzékletes jellemzését adta Lengyel József, aki szerint, míg Korvin Ottó számára a terror szükséges rossz volt, Cserny József számára szükséges jó, addig Szamuely Tibor számára egyszeren csak szükséges. Ha úgy érezte, hogy a forradalom megköveteli, akkor akasztott, ha nem látott más megoldást, akkor skrupulus nélkül lövetett, de nem akart »vérben fürdeni«” – írta Csunderlik, aki sosem mulasztotta el időközben tenni a vörös terror kifejezést.

A szerző azt a Szamuelyt mentette fel, aki 1918-ban úgy vezette fel „hivatását”, hogy azt írta:

a burzsoáziánál még százszor rosszabbak, ezerszer kegyetlenebbek, könyörtelenebbek és vérszívóbb vadak leszünk, amikor ellenségeinkkel kell végeznünk!”

A lap szemléje alapján Csunderlik mellett Hajdu Tibor is nagyot ment a kötetben. Károlyi-imádatát félretéve most a vörös terror terror relativizálásába kezdett bele. „Beszélhetünk-e »vörös terrorról« a Tanácsköztársaságban?” – tette fel a kérdést a marxista történész. Persze a válasza nem kellett sokat várni, mivel Hajdu az elején leszögezte: „minden forradalom véráldozatokkal jár”, s ez 1919-re is igaz. Ami pedig a terrort illeti: a Tanácsköztársaság „gyakorlata” a szovjet gyakorlathoz volt hasonló, s bár voltak radikálisok,

a halálos áldozatok száma aránylag nem volt nagy”.

Végezetül a kötetben a Soros-egyetemen végzett ifjú történész is megcsillogtatta a foga fehérjét. Emily R. Gioelli azzal a felvezetéssel kezdte írását: nehéz megítélni, hogy a Tanácsköztársaságban a n?k elleni er?szak „mennyiben szólt a n?knek és a n?k ellen, és mennyiben irányult az osztályellenségre.” A kérdés sajnos költ?i maradt, nem kaptunk konkrét választ, hiszen Gioelli gyorsan átnyargalt saját szakterületéhez, az ellenforradalomhoz.

Nagy Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számí, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló